

borger. Sådan er det i alle andre lande, og sådan bør det også være i Danmark, og det er det, vi mener, og det er det, jeg mener. Jeg vil netop stå de svage mennesker bi mod forbryderne, mod dem, der overfalder dem, mod dem, der stjæler fra dem osv., for det er jo netop det, vi taler om. Det er de svage mennesker, som skal beskyttes, og det kan hr. Arne Melchior vel ikke være uenig med mig i.

Vedrørende stærkt kriminelle, mordere og narkohandlere osv., om de skal have dansk statsborgerskab eller ej: Det er ene og alene op til denne forsamling at afgøre det, og det kan da godt tænkes, at der er et menneske, der har forbedret sig, ændret sin vandel, ændret sin livsførelse og ændret sin holdning til kriminalitet og ønsker at leve en pæn og ordentlig tilværelse, og det tager vi da op løbende. Det vil jeg fuldt ud tilslutte mig, selvfølgelig, det skal ikke være en livstidsstraf, men det skal være en sagsbehandling, hvor vi finder ud af, om det enkelte menneske har gjort sig fortjent til at blive belønnet med et dansk statsborgerskab.

Arne Melchior (CD):

CD er ikke repræsenteret i Indfødsretsudvalget, og det er en af grundene til, at gruppen har bestemt, at vi skal sige et par ord ved denne andenbehandling, skønt vi jo normalt ikke tager ordet ved behandlingerne af indfødsretslove.

CD stemmer selvfølgelig for loven og er lidt chokerede over, at det har været nødvendigt fra ministerens side at stille ændringsforslag, hvad der jo netop ikke er i tråd med den form for behandling, vi normalt har ladet disse love få her i salen.

Ved at høre på de ordførere, der har været, er man kommet lidt i tvivl som ikkemedlem af udvalget, for nogle har sagt, at der findes regelsæt, og andre har sagt, at der ikke findes noget regelsæt, men jeg har da engang været medlem af udvalget, og CD har haft andre medlemmer af udvalget, og det er da mig bekendt således, at der er regelsæt, og at disse regelsæt gang på gang på ny – som regel især hver gang efter nyvalg – har været forhandlet i Indfødsretsudvalget, og dér mener jeg også det burde høre hjemme, således at Indfødsretsudvalget og dermed altså Folketinget udstikker de kriterier, efter hvilke personer optages i forslaget til lov om ny dansk indfødsret.

Jeg tillader mig at kritisere Venstre for, at det altså ikke er det, Venstre har valgt at gøre denne gang, men at Venstre har valgt at rejse sagen her ved andenbehandling og ved sit betænkningss-

bidrag, og jeg vil råde Venstre til at komme tilbage til den vej, som jo har været farbar i årtier, således at der partierne imellem med undtagelse af Fremskridtspartiet har været bred enighed om, efter hvilke kriterier personer kan optages på en sådan lov, og så kan og bør udvalget selvfølgelig have lov at påse, at der ikke er sket fejl, og at kriterierne er blevet fulgt af dem, som har skrevet loven.

CD er noget i tvivl med hensyn til, om kriterierne trænger til at blive ajourført, og vi vil meget gerne opfordre til, at udvalget tager det op, og hvis der skulle være forretningsordensmæssig mulighed for at invitere CD med til en sådan måske uformel drøftelse, vil vi være taknemmelige.

Og så vil jeg da med det samme sige, at vort sigte ikke er, at personer, som har overtrådt straffeloven, ikke skal kunne komme på en sådan lov. Det var der faktisk en ordfører heroppe der gjorde sig til talsmand for. Det er bestemt ikke vort sigte. Vort sigte er mere det, som fru Elisabeth Arnold har redegjort for heroppe. Det kan jeg meget langt tilslutte mig, og jeg finder, at det er brutalpopulisme – det er måske et nyt udtryk – når man sådan udråber: Mordere og narkohandlere! Hvem er en narkohandler? Nu gav fru Elisabeth Arnold altså et eksempel, og der kan gives 27.000, for desværre er der mange af dem, og desværre er forholdene ikke altid sammenlignelige.

Men fru Tove Fergo kan da godt have ret i, at mordere og tyve har vi nok af, som er født her i landet. Det er da rigtigt. Men stadig væk er det altså mennesker, som er her på Jorden med samme ret som dem, der er så heldige at være født som dansker. At jeg er så heldig at være en af dem, det er altså ikke noget, jeg går og bryster mig over. Det er noget, jeg er glad for, det er noget, jeg er taknemlig for, men det er altså ikke noget, der gør mig finere eller bedre i forhold til massevis af andre mennesker, som også bør have en menneskelig behandling.

Vi går ikke ind på en drøftelse – heller ikke i dag selvfølgelig – af enkeltnumre på dette lovforslag. Vi stemmer klart for loven, og vi vil gerne henstille, at måske formanden tager et initiativ. Jeg har hørt, at der også i Socialdemokratiet er villighed til at se på kriterierne på ny. Jeg kan ikke vide, om de skal laves om eller ej – det er jeg slet ikke sikker på – men det er da muligt, de skal.

Men vi bør på ny – og det appellerer jeg til Venstre om – nå frem til, at alle de mange partier, der igennem så lang tid har været enige om